

pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

4. TURISTIČNO SREČANJE VIČANOV BO V PODPEČI

Sestali se bomo v oktobru!

Sestali se bomo torej 8. oktobra popoldan. Sobota bo ta dan v Podpeču pestra. Veliko bo prijetnih dogodkov, prave turistične ponudbe, na voljo veliko dobre kulinarike in izvirnih predmetov, katere hranijo najstarejši prebivalci Podpeči in Preserja.

Podležje pa bo tudi blagajane in barjanski osati, s katerimi bomo že četrtič zapovrstjo opozorili na urejeno in pa tudi než urejeno okolje.

MOJCA ČERNE

ZAKAJ TAKO?

Kdo bo poskrbel za turistični dom?

Spor okrog polhograjskega turističnega doma oziroma njegovega zamiknega stanja, počasi postaja že polhograjska folklorja. Pred časom pa so v kraju vložili še peticojo z okrog 200 podpisov krajanov, s katero zahtevajo ni manj kot da se razveljavi pogodba z najemnikom doma. Krajin, se zlasti pa tamkajšnje turistično društvo, namreč nikakor niso zadovoljni z vzdrževanjem tega gostinsko-turističnega objekta, češ da je le-to vse prej kot vzorno in da je zato dom kraju prej v sramoto, kakor v korist.

»Gospodar ali najemnik preprosto ne izpolnjuje obljube, ki jo je dal,« se jezi Rudolf Strihof v imenu turističnega društva Polhov Gradec, ki je lastnik doma. »Obljubil je, da bo pritegnil goste z dobro domačo hrano, a iz tega ni bilo nič. Se vešč še za samo zgradbo ne skrbi tako kot bi bilo treba. Stene so močno načete, sanitarije pripadajo in na strehi je vse polno luknj. Letos aprila si je posebna komisija turističnega društva ogledala dom in opozorila najemnika na vse te pomanjkljivosti, a še do danes ni tega popravil. Na sodišču zdaj teče postopek za razveljavitve zakupne pogodbe (bili sta že dve razpravi) in vztrajali bomo, da se to doseže. Sam dom je zdaj zaprt. Ne, nimamo prav ni proti najemniku osebno, imamo samo pravi načinu njegovega dela. Prav zato bo naše društvo vztrajalo, da dobi boljšega gospodarja.«

Tako turistično društvo Polhov Gradec. Sam najemnik Ljubomir Čučnik, ki ima v žepu zakupno pogodbo za 15 let, pa se odločno brani: »Le kako naj vlagam v nekaj, če pa me lahko vsak hip

NAŠA ANKETA

Kakšni smo v očeh tujih turistov?

Po poletju, ki je bilo s cenami tako muhasto, kot le malokateri doslej, hkrati pa izjemno bogato s soncem, je napovedovati turistični izkupiček prav tako nezanesljivo, kot je nezanesljivo napovedovati vreme za teden naprej. Ponekod, se zlasti tam, kjer kaže, da bo turistična pogodba ohlajena, si bodo prav gotovo mela roke, zopet drugod pa se že tolažijo, češ – bo pa drugo leto bolje.

In kako je bilo s turističnim izkupičkom pri nas, v naši občini? So naše turistične drobnice, če jih smemo tako imenovati, pritegnile kaj več turistov, kot prejšnja leta? In kaj je treba v očeh tujih gostov, se izboljšati, popraviti, popeljati, dvigniti na višjo kakovostno raven? Večina tujih turistov o tem pri nas navadno molči, ampak si privošči grajo leše potem, ko je doma. Ko je za nas praktično že prepozno. Prav zato ugetne biti pričujoča anketa, ki smo jo napravili med tujimi gosti na različnih koncih naše občine, se toliko zanimajeva.

Antonio Striat, gostilničar iz Pordenone, Italija: »Tu v gostilni Kirn v Podpeču sem zdaj prvič. Moram pač reči, da kar dobro kuhajo. Jedli smo gobe z mesom, kar nam Italijanem je posebno tekno. Nasploh se mi zdi ta predel tu okoli kar zanimiv, zato bom zagotovo še prišel.«

Alicia Ceccato, gospodinja iz Griffitha, Avstralija: »Semkaj (v Iski vintgar) sem prišla komajda pred kako uro, a že lahko rečem, da je to kar lep in prijeten kraj. Se posebno privlačna se mi zdi reka Ilica s svojimi bistriimi tolinami, najde pa se tudi dovolj prostora za taborjenje.

vržejo ven. Z ženo sva si na začetku zelo prizadevala, enkrat sva obnovila tudi fasado na stranišču, a nama tega danes niče ne prizna. Pisala sva tudi na vse strani (kar na 7 naslovov) in opozarjala, da je dom v skrajno žalostnem stanju. Tudi tu ni kuhinja, je zdaj res v slabem stanju, slabe so tudi sanitarije, toda resnično ne moreš investirati v nekaj, kar ti potem ne priznajo. Po mojem bi moral za vsa večja popravilna dela na hiši poskrbeti sam lastnik.«

B. VRHOVEC

Trubarjevi domačiji ne manjka gostov

»Odkar so pred kakima dvema letoma odprli prenovljeno Trubarjevo spominsko zbirko na Raški, je zanimivi zgodovinski kompleks postal pravcata Meka za vse, ki jih zanima oče naše pisane besede, ali ki kako drugače uživajo ob znamenitih patinah preteklosti.

Ljudje prihajajo semkaj, kot ve povedati oskrbnik muzeja Alojz Žužek, prav od vsespod: iz Nemčije, Francije, Belgije, Švice, celo iz Spanje. Da o domačih obiskovalcih seveda sploh ne govorimo.

»Letos smo še največji obisk zabeležili spomladi, medtem ko je zdaj poleti nekoliko manjši,« pravi Alojz Žužek. »Manj je predvsem organiziranih skupin, posamič pa ljudje še vedno na veliko prihajajo. Zanimivo, večina je prav presenečena, da lahko s tako malo osebja toliko ponudimo. Težave so le pri gostinski ponudbi. Zadnji mesec je bil to namreč edini odprt lokal ob Škofljici do Ribnice, zato so naše zmogljivosti postale enostavno premajhne. Gostom lahko ponudimo le toplo hrano (v manjših količinah) in še kak priboljšek, prenočišča pa žal ne. Tu si za zdaj pomagamo z gostinjo pri Kaprovi v Sodražici in restavraciji Jelka v Ribnici, ki pa seveda nista prevlek pri roki. Čudim se, da se to ukoli ne najdejo dovolj korajžni ljudje, ki bi začeli oddajati sobe.«

Malo osebje Trubarjeve domačije, ki ga dopolnjuje še vodja Andrej Perhaj ima tako čez glavo dela. Tudi v letošnjih vročih poletnih mesecih ni držalo križem rok. Tu je bil spet cel kup raznih kulturnih priložitev: »Trubarjeva noč«, pa nastop koroškega pevskega zbora iz Senjakeba in se tri likovne razstave povrh, ki so se končale z razstavo slikarja Jureta Chilara.

Vendar pa s tem možnosti muzejskega kompleksa še zdaleč niso izčrpane. »Se letos mislimo spraviti v pogon staro Trubarjevo žago in s pomočjo Gozdnega gospodarstva Velike Lašče pokazati, kako so pred davnimi leti delovale venecianke«, razmišlja o načrtih Alojz Žužek. »Na njej bi se dalo še vedno žagati tudi izvenskeje postave, kar bi bilo gotovo zanimivo tudi za suho robo.«

Z nekoliko truda, a več sredstvi, bi po mnenju oskrbnika Trubarjevine lahko počasi zaposlovali tudi mladi, ali pa vsaj namesto izkoristiti vodno silo, ki ga poganja. Ta bi lahko dajala elektriko celotnemu muzejskemu kompleksu. Za same obiskovalce pa bi lahko uredili kopalniše nad jezom za hišo. Toda žal tudi za to ni dovolj denarja, ne katerega mecenca, ki bi pomagal. Očitno bodo morali tudi ti načrti počakati na boljše čase.

BRANKO VRHOVEC

S PRVE JAVNE TRIBUNE KMEČKE ZVEZE POLHOGRAJSKIH DOLOMITOV NA DOBROVI

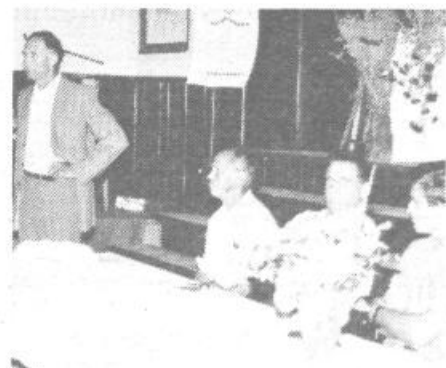
Kmetje terjajo svoje pravice

Že dolgo napovedana prva javna tribuna Kmečke zveze Polhograjskih Dolomitov, ki je vznikla iz občinske KZ, je v nedeljo, 31. julija končno dočkala svojo uresničenje. V dvorani zadrudnega doma na Dobrovi se je zbralo malodane vse, kar ni zadovoljno s tekočo kmetijsko politiko, pa tudi nekaj stalnih »čuvarjev« človekovih pravic, ki jih bodo v oči zadnje nepravilnosti na tem področju pri nas.

V razpravi, ki ji je prisostvoval tudi predsednik Slovenske kmečke zveze Ivan Oman, vodila pa sta jo predsednik KZ Polhograjskih Dolomitov Vinko Zibelnik in predsednik KZ za območje naše občine Pavel Žakelj, so se kmetje dotaknili tudi vprašanja vrtnice arondirane zemlje, češ »le kako naj zdaj kmet kupuje zemljo po tržnih cenah, če mu je bila ukradena.« Sprejeli so predlog, da v KS napravijo spisek najbolj prizadetih kmetov in grede z njim na občino.

Razpravljali, med temi se posebej Jože Tanko, direktor Kmetijske zadrude Ljubljana, pa so razpravljali tudi o prostorskem planiranju, pri katerem naj bi bili poslji soudeleženi tudi kmetje, o nujnosti združevanja sredstev v kmečko banko, monopolu nad lesom ter biološkem prispevku od lesa, ki se žal ne vrača nazaj v gozd, nepravilnem vrednotenju kakovosti mleka in še o vrsti drugih problemov, ki pestijo naše kmete.

B. VRHOVEC

Po končani razpravi pa so izvolili tudi posebni odbor Kmečke zveze Polhograjskih Dolomitov, v katerem so: Vinko Zibelnik in Stane Kocij, za Polhov Gradec, Alojz Kavčič in Rafael Trček za Horjul, Jože Čemažar in Stefan Remskar za Dobrovo in Jakob Malovrh za Crni vrh. V odboru, ki ima tudi svojega mladinsko zasedbo, pa so tudi ženske predstavnice. Te so: Minka Birtič, Francika Čemažar in Manca Kozjek.

IZ KS KRIM

Še precej odgovornih nalog

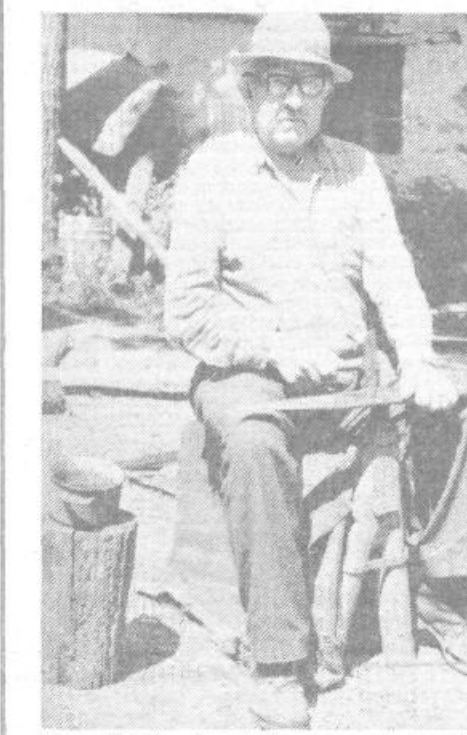
Z malo zamude a vendarle aktualnim sporočilom objavljamo v nekoliko skrajšani obliki članek o praznovanju v KS Krim, v spomin na dobesed izpred 46 let, ko so se partizani prvič spopadli z italijanskim okupatorjem – boji 4. tete Sercejevega bataljona pri pokritem mestu Ilice na Ilzanski cesti – so krajin KS Krim 21. maja obležali svoji praznik. V kulturnem programu so sodelovali mladi VVO Ljubljana Vič – Rudnik – DE Bojana Melika – enota Pot k ribniku, učenci OS Oskar Kovčič ter pevski zbor KUD Barja. V praznovanju se je uspešno vključilo tudi športno društvo Krim, ki je med sosednjimi KS izvedlo turnir v malem nogometu in raketometu, na katerem je sodelovalo 140 tekmovalcev. Predsednik skupščine KS Krim Stane Jaki je potem, ko je uvodoma podčrtal zgodovinski pomen praznika precejšnji del govora namenil nalogam iz sedanjega srednjeevropskega obdobja. V preteklosti je živel trgovski poslovni center s svojimi dejavnostmi, lani je bila obnovljena in asfaltirana cesta ob železniški postaji Rakovnik, žal ne v celoti.

Pretežni del krajanov tega območja ima sedaj urejeno okolje. Odprto pa je še vedno vprašanje bolj varne prometne ureditve vseh udeležencev v tej soseski. Zgrajeni so nadstrešniki avtobusnih postajališča v smeri vožnje v mesto, asfaltirani je del pločnika ob Dolenski cesti, postavljene so oglašne deske za boljše informiranje krajanov o vseh dejavnostih v krajevni skupnosti.

V tem in naslednjih letih pa so prizadevanja namenjena sanatorizaciji križišča Orlova – Dolenska, dokončni rešitvi dostopa do stanovanjskih objektov Dolenska cesta 13–25, obnovi ceste Pot k ribniku, zgraditvi avtobusnih izogibašč na Dolenski cesti. Potrebna je tudi povečava preseka napajalnega vodovoda od železniškega prehoda Galjevica do Dolenske ceste. Tu so še naloge, ki zadevajo vključitev javne razsvetljave parkirišča TPC Rakovnik in Poti k ribniku, posodobitvi železniške postaje Rakovnik, gradnja garaj za soseski RK 3/3 oziroma VS 1/1, čiščenje ribnika, ureditev hodurkov iz Golovca, skrb za naravne vodotoke.

Združeno delo v krajevni skupnosti je le minimalno prisotno in še to z majhno akumulacijo. Zato smo veselji vsakega, je bilo rečeno, ki je pripravljen s svojo dejavnostjo povečati obseg združenega dela in nuditi usluge našim krajanom, kakor tudi širši družbeni skupnosti.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

Franc Petrič: »Smo bolj rečna vas, a vendarle nekako živimo.«

MALI LOČNIK

Malo težav za malo ljudi

Pravijo, da se je v razsejanih škocjanskih vaseh v preteklosti dogajalo toliko zanimivih reči, kot v redkih vaseh pri nas. Ne le, da so tu gospodovali in strahovali močniji turjaški grofje in Turki ter Francozi, ampak je živel tudi stotero izvirnih ljudskih običajev in navad, ki so še danes pravcato ljudsko blago.

Mali Ločnik, nevelika vasica pod slikovitim Ločnikom ali tudi Ahačom, če hočete, je še posebno zanimiv druglji tega pisanege krajevnege mozaika. Vse obdan z gostim sadnim drevjem in stoletnimi kozolci ter kaščami, je preživel malodane vse uje in nadloge, ki si so spravile nad te kraje, in šele odkar so odtod izselili zadnji Nemci, ki so požgali pol vasi, imajo krajinasi zasluženje mir.

»Tu gori se je vedno kaj dogajalo,« je povedal posebej za ta naš zapis kleni vaški očeanc Anton Petrič, ki so mu stari ljudje še pravili o navednih grajskih birtih in ki je bil po vojni malodane v vseh vaških odborih, kar so jih imeli. »Zdaj pa je že nekaj časa mir. Resda smo bolj rečna vas, a vendarle nekako živimo.«

Zobotrebce je zamenjala služba

Včasih so v Malem Ločniku, ki zdaj sodi pod KS Turjak, kot se spominja Anton Petrič, ljudje živel skoraj izključno od gozda. Pa tudi ob izdelovalci zobotrebcev. Te so najprej začeli delati pri kmetu Cesarju in sicer že tam leta 1850. Kasneje

Življenje in delo na Brezovici

Že v začetku maja je Krajevna konferenca SZDL izdala deveto številko svojega glasila »Brezovčan«. Postala je že tradicija, da za prvomajске praznike KS informira krajinane o vseh pomembnejših delih in ukrepih, pa tudi o težavah, ki nastajajo v teh kriznih časih.

Vsebinska glasila je pestra in bogata. Poročilo in programske usmeritve za delo SZDL so zelo vsestranske, realne, brez nepotrebnih fraz in sprejemljive za vse krajinane, ne glede na njihovo ideološko prepričanje. Zavzema se za dobre odnose z vsemi, z željo, da se vse zadeve uredijo v duhu sporazumevanja in hitrejšega razvoja okraja.

Pestro in zanimivo je tudi poročilo o delu Sveta KS o izgradnji vodovoda, urejanja cest, kanalizacije, sanaciji potoka Radna, obnovi pokopališča in izgradnji nadvse potrebne trgovine. V zadnjem obdobju je Svet namenil največ pozornosti oskrbi s pitno vodo, ki je že vrsto let najbolj žgoč problem celotnega kraja.

PRAZNOVANJE DNEVA BORCA V KS Malči Belič

V petek, 1. julija je organizacija ZB NOV KS Malči Belič preredila sedmo tovarniško srečanje v počastitev dneva borca in tistih jubilarov, ki v letošnjem letu slavijo svojo osebno jubilej.

Vabilu so se odzvali tudi nekateri predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij naše krajevske skupnosti in okoli 60 članov in članic naše organizacije ZB.

Srečanje je bilo povezano s skromnim kulturnim in zabavnim programom. Po otvoritvenem podzravnju je Martin Rojko na harmoniko zaigral Prešernovo Zdravico, ki so jo ljudje sprejeli kot slovensko himno. Nato je spregovoril predsednik ZB Milan Petelin in orisal pomen dneva borca, omenil pa je tudi krizno situacijo, v kateri se ta čas nahaja celotna naša družba. V drugi točki je Jože Bajde recitiral svojo pesem Dan borca, v sedmi pa še Utrip svobode.

V četrti točki je Martin Rojko na harmoniko zaigral slovensko narodno »Oh, kako je dolga, dolga pot«, v osmi pa tudi slovensko narodno »Lipa zelenela je«. V peti točki je bilo prebranih nekaj zgodb našega znanega dramaturga, pisatelja in kritika pokojnega Bojana Štiha, ki zajema čas od britiških sponcenikov do poletja 1945. V šesti točki je predsednik razdelil letošnjim jubilarom spominska priznanja.

Za tem se je ob skromnem prigizku razvila prijateljska debata, ki se je zavlekla do poznega večera. Naj mi bo dovoljeno, da se ob tej priliki v svojem

Kmalu novo pokopališče na Koreni

Med problemi, s katerimi se otepa Korena nad Horjulom, je bilo vse do nedavna tudi neurejeno vprašanje

Dokončana je tudi druga faza izgradnje telefonskega omrežja, s čimer je dobil kraj 80 novih telefonskih števil. Finančna sredstva so prispevali predvsem krajinasi sami.

Nadalje glasilo še omenja prometno varnost na Brezovici, skrb za čisto okolje, poročilo o delu PGD Brezovica, Rdečega križa, lovcev, balinarskega športnega kluba Radna, moškega pevskega zbora, športnega društva Osnovne šole Brezovica, o vlogi osnovne šole pri poklicnem usmerjanju in drugo.

Učenci OS Brezovica so koncem maja v dvorani Gasilskega doma priredili bogato razstavo svojih del ob koncu šolskega leta. Razstavili so risbe in grafike, izdelke iz gline in umetnih mas, pletenine in vezanine in drugo; skratka – razstava je na gledalca ustvarila vtis trdega dela dijakov in učiteljev-mentorjev. Škoda, da razstave ni videlo večje število krajanov.

STONE SLOBODNIK

in v imenu organizacije zahvalim vsem udeležencem tega srečanja, posebno pa vsem tistim organizacijam in izvajalcem programa, ki so s svojim delom kakorkoli pripomogli, da se je srečanje sploh izvedlo.

ZVONE GRČAR

Na Brezovici

Tako kot vsako leto, sta tudi letos Balinarski športni klub Radna in KO ZZZ Brezovica organizirala balinarski turnir v počastitev dneva borca, 4. julija. Nastopilo je 16 ekip iz Slovenije. Res je, da so v popoldanskih urah balinarje nekoliko motile nevihte, vendar so z zadržajnostjo ekip, domačih športnikov in sodniškega zbora turnir uspešno speljali do konca.

Pokroviteljstvo nad turnirjem ima krajevna organizacija ZZZ Brezovica, ki je po svojih skromnih možnostih tudi finančno in materialno podprla turnir. Za organizacijo je treba pohvaliti člane BSK Radna, ki so vložili veliko truda in naporov, da je turnir uspel.

Razvrstitev ekip je naslednja: prvo mesto in prehodni pokal je osvojila ekipa ŠISKA, drugo HUJE – Kranj, tretje BUDNČAR in četrto LOKA. Sledijo: TOMOŠ, JAMA, SVOBODA, DRAGOMER, BRDO, BOREC Kranj, ISKRA Horjul, GULČ, RADNA-3, RADNA-1, RADNA-2 in PLESIVICA.

Pohvalno zaslužijo tudi delovne organizacije in zasebni obrtniki, ki so darovali svoje izdelke in so jih organizatorji s pridom uporabili za srečolov, da so lahko tudi finančno speljali tekmovalce.

STONE SLOBODNIK

90 let GD Vnanje Gorice

Dolgi vrsti gasilskih jubilejev, ki smo jim bili priča v letošnjem poletju, se je 9. julija pridružil tudi praznik GD Vnanje Gorice. Društvo je namreč prav tiste dni zaočkilo 90 let svojega delovanja, kar je v konjaj stobajsetletni zgodovini organiziranega gasilstva pri nas nedvomno dolga doba.

Na osrednji slovesnosti, ki so jo po skupni sektorski vaji pripravili pred lično obnovenim vaškim gasilskim domom, sta strumno poravnanim gasilskim vrstam to pot spregovorila poveljniki OGZ Franc Zalar in še sam predsednik Ciril Ropret.

V naši zvezi imamo 55 društev, a prav za vsako vemo, kako stoji,« je med drugim dejal Ciril Ropret. »... In če se delamo 120 let, potem tudi zdaj še ne bomo propadli...«

Zbrane brambovce in druge goste je v imenu mestne in republiške gasilske zveze pozdravil tudi Franc Vrblinc, nato pa so najzaslužnejšim gasilcem in njihovim podpornim članom podelili jubilejna priznanja.

Vsoki jubilej za vnanjegorijske gasilce nasploh mineva v ozračju delavnosti. Trenutno ima društvo 98 članov, od katerih je kar 42 operativnih, premore pa tudi svojo žensko in pionirsko deseterino ter 9 še živih častnih članov.

Vsej tej udarni gasilski sili je na voljo najsoodbojneja gasilska oprema z avtomotornimi in orodnim vozilom vred, ima pa seveda tudi prenovljen gasilski dom, čigar obnovi so prispevali krajinasi in OGZ.

Priznanja za svoje prizadevanje do gasilstva so prejeli: priznanja občinske GZ: Zvone Marinko, Stanislav Marinko ml., Drago Stanovnik, Tomaž Mlinar in Marjan Japelj; priznanja mestne GZ: GD Vnanje Gorice, Stanislav Modic, Marko Istenc in Marko Zalar; priznanja republiške GZ 1 stopnje:

B. VRHOVEC

GD Vnanje Gorice: priznanja RGZ II stopnje: Marjan Marinko, Franc Kavčič in Ivan Klemen; priznanja RGZ III stopnje: Marko Marinko, Marjan Zalar, Janko Židanec in Janko Ambrožič.

Na paradi so prikazali tudi staro gasilsko opremo

Polhograjski gasilci so praznovali

Potem ko so dobro spravili pod streho krajevni praznik, so v Polhovem Gradcu slovesno proslavili še en dogodek – 100-letnico tamkajšnjega gasilskega društva.

Osrednja proslava, ki se je vila skozi vas, je bila to pot zares zanimiva, paša občini tu so bili stari nerodni kolezarji s prvotnimi gasilskimi brizgalnami, pa prva motorizirana, moderna 36 m lestev Gasilske brigade iz Ljubljane, ob takih pihalne godbe Alpine iz Zirov pa se je razvrtila tudi rekordno dolga kotona vozov sosednjih gasilskih društev.

Slavnostna parada, ki se je vila skozi vas, je bila to pot zares zanimiva, paša občini tu so bili stari nerodni kolezarji s prvotnimi gasilskimi brizgalnami, pa prva motorizirana, moderna 36 m lestev Gasilske brigade iz Ljubljane, ob takih pihalne godbe Alpine iz Zirov pa se je razvrtila tudi rekordno dolga kotona vozov sosednjih gasilskih društev.

Vsa ta »retrospektiva« gasilske tehnike je nekako simbolizirala prehojeno pot polhograjskih gasilcev. Ti so zastavili svoje delo natanko leta 1888, ko je takratni polhograjski kapitan dal pobudo za ustanovitev novega društva, še leta 1898 pa so se dokopali do lastnega gasilskega doma. Kronika društva nam navaja prvi bujni spopad z naravno ujmo leta 1926, ko jim je velika poplava odnesla celo del gasilskega doma, pa prvi avtomobil ob 70-letnici društva in razviteje prapora ob njegovi 75-letnici.

Danes društvo premore malodane vso najsoodbojnejo gasilsko opremo in okrog 130 članov (skupaj s podmladkom), težave so le z gasilskim domom, ki je postal zastarel in pretesen. V načrtu imajo gradnjo novega, vendar pa je tudi pri njih, kot pri številnih drugih društvih, zakrpipalo pri denarju.

BRANKO VRHOVEC

Asfalt končno tudi na Šujici

Potem ko so lani dobili nov most čez Gradaščico, so na Šujici pri Dobrovi pred dnem dočakali še nov asfalt na cesti, ki pelje skozi vas. Pri tem delu so vnovič izdano pomagali tudi krajinasi sami, ki so ob novo asfaltno prevleko namestili potrebne bankine, v posebni akciji, ki so jo pripravili v ta namen, pa so uredili še okoliško lipo, ki stoji prav sredi glavnega cestnega vozlišča.

Po predračunu naj bi novi asfalt (izvajalec del je bilo Komunalo podjetje Vič) stal Šujčane okrog 4,6 tisoč milijarde din, od česar so gospodinjstva sredi vasi prispevala po 60 stur milijonov, hše znanj vasi pa še nekaj več. Razliko od celotnih stroškov pa bodo skušali pokriti z iztržkom iz vaške veselice.

1948) natanko 82 prebivalcev. Vendar pa kraj kljub temu ostaja med revnejšimi. Le štirje kmetje menja premorejo nekaj nad 10 hektarov zemlje, pa še to z gozdom vred. A so

Hise Malega Ločnika je dobesedno preraslo sadno drevje. Vendar pa so tudi tu prisluhnili utrupu modernega časa.